

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Rosyjskiej Biblioteki Narodowej w Sankt Petersburgu, sygn. Lat. Q II 157, tekst 1, k. 16vb–17ra

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 91 [Gn. 85]

[91] Si vir alloquitur bona, pannos vel quidquid suarum rerum fuerit, ad hoc se unica manu trahere debet et iurare debet tacto sacramento, quod autem suum fuit et nunc suum sit, cum sibi subtractum aut raptum [k. 17ra] sit. Sin autem equus fuerit, quem vir alloquitur, quod sibi subtractus, aut eo spoliatus sit, et ad hoc se trahere debet, cum suo dextro pede calcare debet equo super suum pedem anteriorem, et sinistra manu equum capere per dextram aurem, et petere debet |reliques ^a| reliquias et prolocutorem. Et iurabit equo tacto sacramento super caput, quod tunc suus fuerit et nunc suus sit, cum sibi subtractus aut eo depredatus fuerit. Extunc ille se ad suum trahat venditorem et ipsum iurare oportet super sanctos, quod se trahat cum equo ad verum venditorem, ibi eum sequi oportet, nisi trans Mare Aquilonis. Sin autem {autem} dicit, quod equum emerit in foro libero et venditorem habere non possit, tunc equum amittit et argentum pro eo datum, et non amittit aliquam penam.

^a skreślone przez autora podstawy

[hasła: skarga, przysięga, konfiskata, koń, kradzież, sprzedawca, srebro, kara]